

HRVATSKI SAMOBRAN

Izlazi na 5. i 20. svakog mjeseca.
Predplata godišnja K 192.— (D 48.—).
polugodišnja K 104.— (D 26.—).
Predplata za inostranstvo 2 dolara godišnje.
Oglas po cieniku. — Rukopisi se ne vraćaju.
Poštanski čekovni račun br. 38.004. — Zagreb.
Vlastnik: Františka Jerinić i drugovi.
Izdavatelj i odgovorni urednik: Miho Jerinić.
Tisk: Pučka Tiskara Šibenik.

NEODVISNO GLASILO ZA JAVNU KRITIKU, RAVNOPRAVNOST I SPORAZUM.

Jesi li član „Majice Hrvatske“; „Hrvatskog Radiše“; „Gajreta“; „Napredka“; „Hrvatskog Sokola“; „Hrv. Nar. Omladine“; „Matije Gubca“ i društava „Katarina Zrinska“ i „Hrvatska Žena“?

God. II.

ŠIBENIK, 5. VELJAČE 1923.

Br. 18.

Hrvatski apostoli u Dalmaciji.

Pop Franjo Škrinjar, Miško Crljénak, Ivan Robić, nar. zast. te Luka Medar, Tomo Ferenčina, Zagorac i Vučić članovi Hrvatske republikanske seljačke stranke posjetiše ovih dana sjev Dalm. gdje su od Hrvata kao i od naše braće Srba republikanaca bili primljeni oduševljeno. Kotarskom poglavarstvu u Benkovcu zasmrdio je taj njihov posjet srbskim i hrvatskim seljačkim republikanicima i dade ih uapsiti. Bili su dovedeni u šibenske tammice. Nakon što se je državno odvjetništvo uvjeroilo da hrvatski seljački apostoli niesu počinili nikakav zločin pušteni su na slobodu.

Šibenski seljački republikanci su oduševljeno iščekivali njihov izlaz iz tammice, ali netko, — komu u sjev. Dalm. smeta hrvatski, a eto sada i srbski seljački republikanski pokret — ukraeo ih je u parobrod, a da ih niesmo ni pozdraviti mogli.

Medjutim su se šibenski republikanci pobrinuli, da se koji od hrvatskih seljačkih apostola vrati u naš hrvatski Šibenik neka naši republikanci težaci čuju njihovu mironosnu riječ.

Srbski Republikanci u sjev. Dalm.

Kako saznajemo srbski republikanci u sjevernoj Dalmaciji od Knina — residencije srbskog radikala dra. Novakovića do Obrovca, residencije dra. Desnice — odlučiše kod budućih izbora glasovati za kandidate HRSS. Mi od srdca pozdravljamo ovaj pokret naše istokrvne braće srbskih seljačkih republikanaca i kličemo: Živila braća srbski republikanci u sjevernoj Dalmaciji!

Šibenski težaci republikanci.

Kocka je pala! Zavedeni demokratsko-radikalnim obsjenama hrvatski težaci u Šibeniku lutali su simo tamo. Sad, kada su se uverili, da su ga sve stranke privarele, vraćaju se svomu hrvatskom imenu te ide u svoje jato u krilo Stjepana Radića. Ovu radostnu vest donosimo i nadamo se, da će naši šibenski težaci republikanci kod izbora jedno glasno glasovati za listinu HRSS.

Živili šibenski republikanci težaci!

Atentat na Mata Drinkovića.

Pokušaj, da se dra. Mata Drinkovića u Šibeniku rastavi sa životom na sreću nije uspio. Svi triezmeni gradjani — osim demokratskih kaponja — osudili su najoštije ovaj atentat. Jedini tko se nije ni maknuo, to je bila državna vlast.

Dr. Drinković sutradan 26. pr. mj. pozvao je službeno k sebi kot. Poglavaru i državnog odvjetnika i pozvao ih energično da vrše njihovu dužnost.

Šef policije g. Čatipović prima mastnu platu od poreza hrvatskog naroda; komesar policije g. Carević se tovi u Šibeniku od poreza hrvatskog naroda; gospoda sudeci maste brudu od novaca hrvatskog naroda; komandat vojske u Šibeniku poteže platu od poreza hrvatskog naroda — pa svi ovi skupa mirne duše gledaju, gdje se hrvatski sinovi u Šibeniku grde i psuju, gdje im se prieti sa revolverima i pasnjim korbačem.

Ma gdje smo, ljudi, ako i vi nieste izgubili obraz i poštenje? Kanite se svi ubijanja i zlostavljanja Hrvata, ako želite i u grobu imati mira. A vi svi, koji živate od poreza hrvatskog naroda i koji danas imate vlast u rukama ili vršite vaše dužnosti i branite naše živote, naša imanja, za to ste plaćeni, ili dajte nam puške da se sami branimo.

Sloga Hrvata u sjev. Dalmaciji.

Izmedju Hrvata — demokrati su izključeni — vode se ozbiljni pregovori za buduće izbore. Imamo nade da će ju ovi pregovori dobiti dobar uspjeh. Predsjedniku HRSS. Stjepanu Radiću poslalo se tačno izvešće o situaciji na odobrenje.

„Hrvatski Klub“ u Šibeniku.

Vlada je odbila potvrdu pravilnika ovog društva radi »mira i reda«, i na taj način zapričila organizaciju Hrvata u ovom gradu. Svaka sila za vremena!

„Doli Austrijanac Drinković!“

Izmedju poklika: Doli Radić! Doli Drinković! Doli Jerinić! čuo se je i poklik: Doli Austrijanac Drinković, koji je podržavao Habsburge! Kako se je ustanovilo sa svedocima taj je poklik izustio jedan čovjek, kojemu se lomi stolica.

Nek se dereći, raholi i bani!

Pašovanju

I haranju.

Njegovom su kratki dani!

Ako bilo komu mjestni Srbi, to imadu bit najviše zahvalni dr. Drinkoviću za njegovu borbu od onog dana kada je ministar Aehrenthal tražio god. 1908, da Hrvati pravaši poprime onu sramotnu rezoluciju proti Srbiji, koju je zagovarao dr. Susteršić, a pobijali Drinković, Prodan i dr. Mile Starčević.

Povoljni glasovi.

Stigli su nam izvještaji iz ciele južne Dalmacije. Sudeći po istim — osim otoka — sva bukti u republičanskem plamenu. Sjedine li se hrvatske stranke u jedan izborni blok sa drom. Trumbićem, kao nosiocem listine, to je pobjeda Hrvatima osigurana. Radikali mogu u tom slučaju, — uza sve 300 vaguna kukuruza, — doživiti podpuni fiasko.

Živila sloga Hrvata u Dalmaciji!

Ovi izbori imadu pokazati da Dalmacija nije nikakva beogradска prirepina nego dio hrvatske naše domovine. Treba da idemo svi republikanci, pravaši i zajedničari u jednu izbornu falangu — i pobjeda je naša!

Na znanje.

Za vrieme izbora naš će list izlaziti prama potrebi. Molimo da se ovo uvaži. Nakon izbora izlaziti će redovito na 5 i 20 svakog mjeseca. Prijatelji hrvatske slobode, ne žalite poduprijeti naš sitni rad sa predplatom i kojim suviškom.

Uprava.

Hrvatski Sokol u Šibeniku.

Uspostavom Saveza Hrvatskog Sokola na vas, Šibenčani Hrvati, pada sveta dužnost, da vašeg starog Hrvatskog Sokola uspostavite i da se vratite u staro vaše krilo. Do vas je, šibenski Hrvati, da li će vam se iz Ljubljane povratiti vaša odlična i mila hrvatska zastava, da opet zalepršili na zgradu Hrvatskog Sokola u Šibeniku. Prenite se i nedajte se pod ničije igo! Nek živi Hrvatski Sekol!

Hrvatska žuta ruka.

Hrvatski narod i hrv. ime — nakon postanka raznih struja iza minulih svjetskih ratova nalazi se na udaru tih struja, sve se natječe da hrvatskom imenu za sva vremena zavrnu šijom.

Vrhу toga nametnula se hrvatskom narodu tiranija, koja gazi ljudska prava, a ta pod pseudodemokracijom izgubila se do gorstasa buržoaske aristokracije, provedeć u-pravo raskošni sistem vlađanja i življenja. — Hrvat se mora latiti i najekstremnijih srestava, da tu moru sa sebe i hrvatskih narodnih svetinja zbaci.

Jednom dielu naše mladeži ucijepljen je od protivnika naših nekakav otrovni kvas, koji ju opija i odvraća od tog svetog [nam hrvatskog] imena.

Naša hrv. mladež mora složno da ustane i da se organizira u skupinu, pa da ta bude hrv. čobanin i da ti čobani čuvaju čitavi hrvatski narod. Hrvatski čobane i mladeži čuvaju svoje hrvatske duše na svim poljima politike, kulture, prosvjete, morale, ekonomije i finansije, te pravice u obće, da se nijedna hrvatska duša iz hrvatskog tabora neizgubi.

Misao vodilaca za hrv. čobane neka bude:

1). Svaki sin ili kći, koje hrvatska majka i zemlja rodi i odgoji i iz hrvatske kuće potiče, mora ostati, raditi i mrijeti kao hrvatsko diete.

2). Javna lica u bilo kakvoj službi počam od pandura pa do bana i obratno, ili inače lica kod državnih ili inih većih počnjeća, koji šikanacijam proti prava i zakona i proti hrvatske nac. sviesti ili ustanove u obće, na hrvatskom narodu i po hrvatskim zemljama haraju ogriješe se o hrv. nacijon i slobodoumne svetinje.

Svako hrvatsko diete, koji proti svog hrv. naroda radi i postavši odmetnik, bježi u tudji tabor kao i svaki javni faktor, bez razlike ikoje narodnosti, koji satrapski ili stranački postupa proti hrv. naroda ili u obće hrv. načionalnih ustanova, takvi nedostojnik mora da pade od čobanske kuglice. Hrvatski čoban (ili kako da se nazove) organizira se u jedno društvo.

Uslov je u svemu: sloga, međusobno savjetovanje, pouzdanost, mirnoća i razboritost, lukavost ali u lukavosti i mudrost, diplomatsima, samosvjesnost, dalekovidnost itd.

Do nas Hrvata malo ili ni zere ni kod huće ni vani kuće, niko niš ne drži, a to za to, jer nesmo složni ni organizirani kako valja. Onda ćemo bit štovani i jaki kad se složnim pokažemo.

Simo ili tamo zaletiti se, itd. nevodi do svrhe i bezglavost je. Dapače padne kakav nevin hrvatski sin, a to je nevolja. Ima danas javnih gromovnika na hrv. grbači.

Kad najviši faktor medju nama i njih više izjave, po nalogu hrv. grude i po nalogu hrvatske sluge, da je ove i ovo hrvatska zemlja i hrvatski jezik i svi smo mi hrvatski sinovi, onda će hrvatski narod onim časom dignuti hrbitenjaču i pružiti ju i biti jak, a ne glavom klimati i klonuti.

Budimo si sviesni toga, da smo mi Hrvati u džavi SHS. jedan mjerodavan faktor, koji ima široka polja za svoj nacionalni rad i ponos i dostojanstvo. — Samo će tako nestati hrvatski odmetnika i hrvatskih izdajica i tirana nad hrv. narodom. Ovdje ću navesti jedan zalostan pojav:

Mi imamo velikih zasluznih sinova, i karakter Hrvata, pa i koji su bili na visokim položajima, a danas?

A danas u našoj vlastitoj državi kako Hrvata, tako i Srba i Slovenca, ti sinovi kao iz nekog osobitog takta ili obzira prama nečem izmišljenom ili šta, velim, da se ti sinovi kao stide istaknuti hrvatsko svoje ime, pa onda podju u ludje tabore ili stoje postrance neutralci, a kako rade, rade pod kojom drugom firmom a samo ne hrvatskom i naravski u hrvatskim nacionalnim redovim boraca — nema ih.

Oh kad bi svи sinovi, što ili je Hrv. narod odgojio i za polit. vodje izabralo „složni bili.“ Ali vidimo hrv. demokrate, popove, slobodne tribunaše itd. sve k vrugu raštrkano kao žohari. Pa vidimo zemljoradnike u Dalmaciji? Sve samo ne si u hrvatsko kolo žalosno? Dakako naš veliki sin Dr. Ante Trumbić nije odmetnik, već stoji u svom kutu, tuži i pliča, što je bio za stolom sa balkanskim lisicom, a danas je žrtva svog poštenja i karaktera.

Kod drugog sviesnog naroda n. pr. odmetnici i izdajice kao: Kveder, Wilder, Krizman, Lukinicsbaci i drugo smeće, koje i hrvatska gruda i žuljevi odgojile za svoju sramotu ne bi se ovakvi odmetnici mogli ni pojaviti na javnoj pozornici.

Hrvatska Omladino!

Imaš li i zere hrvatske sviesti u sebi, a ako ta nije umrla, probudi se i na noge pa budi čobanom hrvatskog naroda, budi njegova žuta ruka.

Osloni se čobane o hrvatsku divženu i podjite oboje svom seljaku. Saslušajte seljaka i on će Vam dati dobar savjet.

Čobane! pomozi ženi a žena će tebi i tako će te nevoljno i nesložno našoj intelektualnosti učievati hrvatsku nacionalnu sviest i onda ćeš lakše svoje stado na okupu održati.

Množili se hrvatski čobani!

Osick. Juraj Kovačević.

Grga Petković na vješalima.

Čuci — čukundrući nerazumiju borbu hrvatskog naroda proti Pasićevoj sili, da Dalmaciju prisajedini Velikoj Srbiji pa evo i ova.

Optužnica.

Kr. Državno Odvjetništvo u Šibeniku tuži sudbenom dvoru I. Molbu u Šibeniku, nadležnom po §§. 13, 81, 56, kp.

I. Grga Petkovića pk. Mate, težaka, od god. 34. iz Budake:

a) što je u prvoj trećini god. 1922. u Budaku, i okolicu javno raspačavao i širio tiskopis „pod naslovom“ Poruka narodu Dalmatinske Hrvatske, tiskan u tiskari Merkur u Zagrebu a nosi datum: Split o novoj godini 1922, koji svojim sadržajem draži Hrvate na plemensku mržnju proti Srbima i povredjivanjem izmišljenih i izopačenih stvari i oporučavanjem uredjenja državnih one mrzosti i presrede izlaže i [redacted] rečenih urednjima poduze;

b) što je dana 18 ili 19 februara 1922 putem iz Zlosela u Šibenik govorio javno; da iz ove države nema ništa i da je sve nardarija, te tim oporećavanjem i ismijavanjem uredjenja državnih one prezrenju izloži i važnost njihove pobijao i u ostalim nepovjerenje prema istim podizao;

c) što je dana 17 marta 1922, u Budaku javno govorio: „Naša država ne valja ništa ona je propalica došla je guma gurici a te će naći da joj nema pomoći“ do sada oni, koji su za državu ne znaju kada će ni što će, država je propala, ništa ima upravitelja a niti

ga poznajemo osim Radića, kad bi ja ovo kazao vlastima oni bi me dobro istrelili, i tim javnim povrijedjivanjem izmišljenih stvari i oporošavanjem uredjenja državnih one mrzosti i prezrenju izložio i u ostalim nepovjerenje prama istima podizao;

II. Ivana Orlovića pk. Vide, težaka iz Budaka, od g. 45.

III. Vice Orlović pk. Grge, težaka iz Budaka od g. 22.

IV. Vunić Jakova pk. Ante, težaka, iz Stankovaca odg. 32, što su prigode navedene pod b) i c) javno odobravali rieči navedene pod I c) koji je izgovarao Petković i tim su povrijedjenjem izmišljenih stvari i oporočavanjem uredjenja državnih one mrzosti i prezrenja izložio i u ostalim nepovjerenje prama istima podizali.

Počinili su tim okrivljenici: Petković Grgo pod a) b) c) opetovano prestupljenje po § 103 srp. k. z. te se ima kaznit po §§ 69 103 srp. k. z. svi ostali okrivljenici pristupljenje po § 103 srp. k. z. te se imaju kaznit po istom §. (Nije istina!)

Obrazloženja.

Okrivljenici su pristaše republikanske sejljačke stranke i kao takvi vode propagandu za istu, ali je vode na način protuzakonit.

Grgo Petković je vodja te stranke u Budaku i u celoj okolini, on prima stranačke novine i on šalje dopise i informacije i prima upute od Radićeve stranke. (Živio naš Grga!)

On u raznim prigodama, da lakše uspije u propagandu za tu stranku, kuša, da uzdrma u narodu povjerenje u državnu uredbu, da pobudi mržnju na sve ono što predstavlja današnji državni oblik. Ta je bila njegova svrha a kad je resturao i širio tiskopis „Poruka narodu Dalmatinske Hrvatske“ i kad je izrekao rieči navedene pod b. c.

On priznaje, da je širio spomenuti tiskopis ali tvrdi, da je to bilo u doba, kad nije znao, da je taj tiskopis sudbeno zaplijenjen i zabranjen. Nego ovaj izgovor se ne može užeti u obzir. Pošto je sadržaj tiskopisa takav, da su u njima sve oznake prestupljenje po § 103 srp. k. z. svaki onaj koji je širio taj tiskopis mora da odgovara po § 103 srp. k. z. i bez obzira na zabranu raspačavanja. § 103 srp. k. z. predv. razlike, da li je riečju ili tiskopis počinjeno ono djelo. Svakako širenje tiskopisom se ima smatrati načinom najveće javnosti.

Djelo navedeno pod b) svjedoči Miletic Marko a djelo pod c) kao što i djelo na teret ostalih okrivljenika, svjepoči Brčić Božo Ivanov.

Okrivljenici poriču, da bi bili ova djela počinili, ali nema nikakva razloga na vjerovat navedenim svjedocima.

Ovako glusi obtužnica a mi tražimo, da se iz Hrvatske Dalmacije izbaci stari srbski kazneni zakon. Niesmo Srbi, da nam se sudi po srbskom — biće.

Uspomeni Luke Jelića. *)

Pun mlađenačkog žara za znanošću, za istraživanjem, za naukom, tek što je prevadio 58 g. života; kad je mislio opočinuti, kad

*) Opaska. — Prošle godine na 2. veljače u Staroj Spliti umro je jedan neobični čovjek, jedan veliki sin hrvatskog naroda, a da se o njemu, i njegovom životu i radu nije ništa osobita niti čulo poslije njegove smrti. Don Luka Jelić, čovjek znanja i siromaštva, spadao je među originale prvoga reda. U slavu njegovoj asponemi donašamo gornju sličnicu o njemu, a bilo bi poželiti, da koji od njegovih bližih znanaca posakupi sve priče iz njegova života, te da ih se objedolani nek današnjoj mladosti, u kojoj propada idealizam, bude uzor. — Ured.

je uhvao nači oporavka narušenom zdravlju i podignuti svoje uvele snage, na korist nauka i historije, uprav tada je prestao njegov život. Umro je On, koji je vas svoj život, svoje umne snage, svoj trud bio posvetio Vjeri, Znanosti i Domovini. Njegoy neumorni rad sačinjavati će ne mali prilog domaće naše povijesti, i baš kad je spremao svoje najnovije djelo o prahistoriji praslavenskih naroda umro je, nedočekavši da ugleda svjetlo dugotrajni plod njegovih dubokih proučavanja indoeuropskih naroda.

Don Luka Jelić rodio se je 1863 u Vranjicu. Svoje djetinstvo i prve škole dovršio je u donjim Kaštelima. Gimnaziju je svršio odličnim uspjehom u Splitu a bogoslovje u Zadru. Zatim je pošao u Rim, gdje je postigao doktorat kanonskog prava i tom prigodom bio odlikovan zlatnom medaljom za svoj odlični uspjeh. U vječnom gradu, središtu stare kulture i katol. crkve proboravio je 6 godina baveći se naukom i arheologijom zanosom mladosti svoje, jer rođen blizu Solinu i njegovih iskopina, zaljubio se je u arheol. znanosti i posvetio se je njoj na bogatom polju grada Rima, gdje svaki kamen, svaki stup, svaki predio govori o staroj umjetnosti, kulturi, o kršćanskim iskopinama, o klasicizmu i veličini onog naroda. Uz profesora arheologije De Vaala stekao je i obrogatio svom um blagom, koga je imao pripnjeti u svoju domovinu, da i amo nastavi iztraživanja rimskih, kršćanskih i hrvatskih spomenika.

Ali prije podje u Beč, da se za 2 godine usavrši u specijalnoj arheologiji.

Pošto je u to vrijeme bila ispraznjena Stolica poviesti i kan. prava u bogoslov. Zavoda u Zadru, bi imenovan profesorom ovih dvaju važnih predmeta.

Za više od 20 godina predavao je svojim učenicima crkvenu povest i kanonsko na katedri zadarskog bogoslovija,

Ugodno ga se sjećaju njegovi mnogo brojni učenici, koji su sada rasijani po župan Dalmacije i profesorskim stolicama, kako je on velikom intensivnošću i umnim proučavanjem tumačio »kantonalna« pitanja crkvene i svjetske povijesti. Komu nije poznat njegov specijalni diktat o prvim progonstima crkve, o katakombama i podzemnom Rimu, o poviesti crk. raskola, o sv. Braću Ćirilu i Metodu, o hrynotaksi narodnih svetaca južnih Slavena?

Kako su zanimiva bila njegova predavanja o najvažnijim dogadjajima historije u pojedinim vekovima, kao o Konstantinu, o Karlu Velikom, o pokrštenju Slavenskih naroda, o reformaciji, o veku humanizma, o Henriku VIII. o Grguru VII. o Umjetnicima Rafaelu, o Michelangelu, Ticianu, o piscima Dantu, Taku, Fosolu i dr. o fran. revoluciji i kobnom uplivu na katol. crkvu — o Napoleonu Velikom i Papi Piu VII.? Sva ta duga i mučna predavanja, nisu kod njegovih slušalaca osjećala, na najmanje dosade ni umora. Znao ih je začinjavati liepim humorom, praktičnim opaskam, zanašao je sebe i njih u više ideale i više poglede. Kao pragmatista znao bi uspješno prispolabljati starije

i novije vekove historičnih dogadjaja i izvaditi praktične zaključke osobito iz odnošaja crkve i države u raznim vekovima.

Mnogo je mislio i na bogoslovni zavod i njegove učenike i predlagao na kompetentnom mjestu mnogo dobre reforme. U okolini zadarskoj otvorilo mu se je široko polje arheologije rada. U Ninu i Biogradu i u ranim kotarima svugdje je dosegao do ravna iskopinam i da slobodno vrieme od škole posveti spomenicima narodne historije. Bavio se je i asanacijom onih nezdravih mjesta, tako da današnji stanovnici blagoslovljaju njegovu uspomenu. I na Peru je bio plodan.

Njegove učene radnje izašle su u raznim stručnim Smotram; neke su pisane njemački, neke francuski, jedne talijan. druge latinski, Hrvatski je pisao u arheološ. Vjesniku u Zagrebu n. pr. o Splitskom zvorniku i iskopinama u Biogradu na moru. U glasniku Matice dalmatinske o raci sv. Šimuna u Zadru, o Vranjaninu Maškoviću u Zagrebu. Prosvjeti: Naše uspomene u Mlecima. U zborniku Jugosl. umjet. spomenika pisao je o zavjetnoj spomen slici slavenskih apoštola u Vatikanu, o dvorskoj kapeli sv. Križa u Ninu, o spomenicima grada Nina. U splitskom butelinu o iskopinama kršć. grobištu u Manastirinu na Solinu i o sv. Anastaziju kornikularu, solinskem mučeniku i o dalmatinskoj arhitekturi.

Još god. 1891 pisao je u rimskom Quartalschrift njemački o grobištu u Manasirim i sarkopagu dobra Pastira.

U Parizu iste god. izašla je na francuskom jeziku njegova zanimiva radnja o Evandjelizaciji Amerike prije Kristofa Kolnmba.

Talijanski je pisao o hrvatskom zavodu sv. Jerolima u Rimu i o glagoljačkoj liturgiji

u svomu početku i razvijanju historično-juridičnom.

Latinski je pisao o liturgičnom jeziku južnih Slavena, o historičnim vrelima glagoljske liturgije od XIII. — XIX. veka.

Mnogo ima još manjih radnja, što je njegovo marno pero obrādilo, a koje su bile tiskane po raznim novinam i časopisima. Dr. Luka je bio zaslužan i oko ustrojenju društva »Bihač«; arheol. muzeja hrvatskih iskopina u Kninu. Izdao je raznih knjiga marom svoga nauka i o vlastitom trošku. Mnoge znamenite akademije učinile su ga svojim članom. Bio je odlučni zagovaratelj glagoljice i odvažno branio naš zavod sv. Jerolima u Rimu, gdje je svoje vrieme boravka stanovao i pobliže upoznao njegovo utemeljenje, poviest i naša prava.

Bio je neutrudivi radnik od rana jutra do mraka a često od mraka i do zore, koliko ga je puta zora zatekla perom u ruci za pisačim stolom! U zanosu takova rada, skoro nije jađan ni osjetio, narušio svoje zdravlje. Tek onda je vjerovao, kad su ga fizične snage počele izdavati. Očini vid bio je izmoren, živci od napora oslabljeni a pluća počela malaksavati. Tada je bio primoran ostaviti školu i znanstveno polje i povući se u mir da opočine, ali isto nije počivao. Radio je koliko je god mogao. Ali stara bolest pojavlja se jačom intensivnošću. Misleći da će ga blago podneblje kaštelanskog primorja ozdraviti došao je amo — i na oko se je nešto bio oporavio, nu nemila boljetiça ne popusti, već ga u brzo shrva, uništi, umori bez milosrdja.

Pop Ivo Vučetić.

Pobjeda radikalata u sjevernoj Dalmaciji.

Izborna kampanja još nije ni počela kod nas, a već se je sa matematičnoj sigurnošću ustanovilo, da će srpski radikalni, koje će pri izborima podupreti svi oni elementi, kojima je do toga da se u Dalmaciji uguši i zadnji hrvatski dah, odnjeti podpunu pobjedu u sjevernoj Dalmaciji. Od pet mandata računa se da će srpski radikalni u najnesretnijem slučaju odnjeti četiri. Jedan mandat drži se da će dobiti zemljoradnici, dok ostale stranke, veli se, ostati će bez mandata. Dosadašnji pokušaji, da se Hrvati, kojih je u sjevernoj Dalmaciji 100.000 prama 80.000 Srba slože i da izadju s jednom listinom niesu uspjeli. Veliki antagonizam vlada između zemljoradnika, koji se počimljivo približavati seljačkoj republikanskoj stranci i pučkašu, koji se ne mogu da sprijatelje sa dalekosežnim pogledima republikanske ideje. Mi smo obzirom na to, da će nas Hrvate u sjevernoj Dalmaciji pragnjeti srpski radikalni, kako nas je nekada pragnjetio bio Mlečanin, zagovarali, da sve stranke suspenziraju njihov program pri izborima, a da Hrvati idu na bojno polje pod devizom: Hrvati — na okup!

Ta naša akcija nije uspjela! Nesloga Hrvata u sjevernoj Dalmaciji osigurava pobjedu srpskim radikalima!

U sjevernoj Dalmaciji dolaze u obzir sljedeće stranke: Srbski radikalni sa 80 hiljada duša. S njima počiće »Hrvati« demokrati i orjunaši, kojih će bit jedno 2–3 hiljade u najboljem slučaju 5 hiljada. Ono 95.000 Hrvata dieli se u pet stranaka. Republikansku, zemljoradničku, pučku, zajednicu i socialiste. Po jakosti ni jedna od ovih pet stranaka sama za se ne može računati na količnik. Izgled je takav, da će radikalni odnjeti četiri mandata, a peti će joj se dignuti i dati najjačoj hrvatskoj listini. Kada bi se pak Hrvati složili, te iznici zajedničku listinu oni bi mogli da Srbima odnesu tri mandata.

Ovo smo mi predložili našim vodjama i nadamo se, da će ju se u zadnji čas složiti. Ne dodje li do zajedničke hrvatske lisnine — u sjevernoj Dalmaciji — tada po Hrvatima zlo i naporan.

Policijski komesar - Miljunaš.

Mnogi nas pitaju u Sibeniku, da li je nama poznato, u kojeg je trgovca policijski komesar Niko Carević kupio njegovo novo elegantno zimsko odielo, onaj fini Winter mantel, i onaj moderni klobuk. To su privatne stvari g. Carevića i nas u prvi mah nije ništa zanimalo odkle je Carević dobavio fine postole i koliko je za njih dao. Ali kada se je po Sibenuku počelo šaptati, da kom. Carević od njegovih dohodaka može mjesečno ulagati liepu svotu novaca u banke, da se on jedini državni činovnik u Sibeniku ne davi

